

PARAULA I VIDA

50 anys de «Justícia i Pau» entre nosaltres

Als pocs dies de ser elegit Papa, Sant Joan Pau II es va dirigir a «Iustitia et Pax» (11.11.1978) amb unes emotives paraules: «Estimats amics: Compto amb vosaltres, compto amb la Pontificia Comissió «Iustitia et Pax» perquè m'ajudeu i ajudeu tota l'Església a dirigir de nou els homes del nostre temps, amb insistència i urgència, la crida que els vaig fer en començar el meu ministeri romà i universal el passat 22 d'octubre: «No tingueu por! Obriu!, més encara, obriu de bat a bat les portes a Crist! Obriu a la seva potestat salvadora els confins dels estats, els sistemes econòmics i polítics, els extensos camps de la cultura, la civilització i el desenvolupament! No tingueu por! Crist coneix el que hi ha dins l'home. Només Ell ho coneix!». Vivim en uns temps en què tot hauria d'impulsar i empènyer a l'«obertura»: sentir vivament la solidaritat universal entre els homes i els pobles, la necessitat de salvaguardar l'ambient i el patrimoni comú de la humanitat, la urgència de reduir el volum i l'amenaça mortal dels armaments, el deure d'arrencar de la misèria milions d'homes que, amb

els mitjans per portar una vida decorosa, trobarien la possibilitat d'aportar energies noves a l'esforç comú.»

El Concili Vaticà II havia formulat clarament el desig que fos creat «un organisme universal de l'Església que tingui com a funció estimular la comunitat catòlica per promoure el desenvolupament dels països pobres i la justícia social internacional» (GS 90). I per a respondre adequadament a aquest desig, Pau VI va instituir, el 6.1.1967, la Pontificia Comissió «Iustitia et Pax». «Justícia i Pau és el seu nom i el seu programa», escrivia Pau VI dos mesos més tard a *Populorum Progressio*. Va ser un Consell Pontifici i el Papa Francesc l'ha inclòs recentment en el «Dicasteri per al Servei del Desenvolupament Humà Integral». Barcelona, avançant-se a tots, va crear fa ja 50 anys, la Comissió diocesana «Justícia i Pau» que ha treballat molt i de manera eficaç al llarg d'aquest temps i que en aquests dies ho estan celebrant.

A nivell universal o estatal o diocesà, promou la justícia, la pau i el respecte dels drets humans al món, segons l'Evangeli i la Doctrina social de l'Església. Aprofundeix aquesta Doctrina, la difon àmpliament i vetlla perquè sigui

aplicada. Recull informacions i resultats d'enquestes sobre la justícia i la pau, el desenvolupament dels pobles i el respecte dels drets humans, els avalua i comunica les conclusions obtingudes. Fomenta les relacions amb les associacions catòliques i amb altres institucions, que treballin per assolir aquests fins. Coopera amb afany perquè creixi entre els pobles una sensibilitat respecte al deure de promoure la pau, especialment en ocasió de la Jornada Mundial de la Pau de cada 1r de gener. I ajuda els cristians quan s'han de tractar públicament temes particularment urgents i delicats, com ara el deute internacional, la pena de mort, el racisme, el comerç d'armes, la distribució de la terra, el treball humà i el medi ambient en la perspectiva de l'Església catòlica, o bé els aspectes i les exigències ètiques de l'economia i de les activitats financeres. Per això continua essent molt necessària la seva tasca, i ha de ser escoltada la seva veu. Hem de comptar amb ells en l'Església per a continuar promovent el compromís social que dimana de la fe cristiana.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració de la Candelera

Divendres 2 de febrer, a tota la Diòcesi d'Urgell, es va celebrar la Festa de la Presentació de Jesús al Temple, coneguda popularment amb el nom de la Candelera, celebrant la Jornada de la Vida Consagrada, que duia per lema: «La Vida Consagrada, trobada amb l'Amor de Déu.»

A la Catedral de Santa Maria d'Urgell, l'Eucaristia fou presidida pel Vicari General i Rector, Mn. Ignasi Navarri, i hi prengueren part activament els membres del moviment diocesà Vida Creixent així com també el gremi dels treballadors del ram elèctric amb una bona representació de l'empresa local PEUSA, per honorar la seva patrona, la Mare de Déu de la Llum.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

I serem pescadors d'homes, sense por!

Jornada de professors dels equips pastorals de diverses escoles. Comencen amb una pregària seguint un text de Lluc (Lc 5,1-11) i centrant el comentari en com els interpel·la i els convida al seguiment i al testimoniatge (les seves reflexions són després del text de l'Evangeli):

«En una ocasió, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, i la gent s'apinyava al seu voltant per escoltar la paraula de Déu». «Llavors veié dues barques [...] els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes» (1-2). Encara que hi havia molta gent, es fixa en els pescadors i en nosaltres. Trobem el moment en el nostre dia a dia per apropar-nos a Ell i escoltar-lo?

«Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i instruïa la gent de la barca estant» (3). Som conscients que hem de trametre als nostres alumnes, i als qui ens envolten, el dir i el fer de Jesús?

«Quan acabà de parlar, digué a Simó: Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar». «Simó li respongué: Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes» (4-5). Què difícil és intentar-ho un cop més quan ens sentim desanimats. Jesús és al nostre costat: Intenta-ho una altra vegada! No defalleixis!

«Ho feren així, i van arregar tant i tant de peix que les xarxes se'ls esquinçaven. Llavors van fer senyal als companys de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven» (6-7). Aquell dia Pere va pescar a desdir, i des de llavors, no s'ha aturat la pesca. Som molts a la barca! Qui et diu que estàs sol? Sabem demanar ajuda quan ens cal?

«Simó Pere, en veure-ho, es llançà als genolls de Jesús dient: Aparta't de mi, Senyor, que sóc un pe-

scador!» (8). Quan algú veu el que Jesús fa, no té més remei que reconèixer la seva petitesa i sentir-se agraït, reconeixent que el que aconseguim és gràcies a Ell.

«Veient una pesca com aquella, ell i tots els qui anaven amb ell no se'n sabien avenir [...]. Jesús digué a Simó: No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes» (9-10). Pescadors d'homes, ser testimonis... quina gran tasca i responsabilitat, Jesús també ens repeteix la mateixa crida. Escoltem-lo, no tinguem por.

«Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir» (11). Van deixar tot el que els lligava... les barques i les xarxes, les seves seguretats. Què dificulta el nostre lliurament personal?

Reflexió per als mestres, reflexió per a tots els qui volem seguir Jesús.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

50 años de «Justicia y Paz» entre nosotros

Apocos días de ser elegido Papa, San Juan Pablo II se dirigió a «Iustitia et Pax» (11.11.1978) con unas emotivas palabras: «Queridos amigos: Cuento con vosotros, cuento con la Pontificia Comisión «Iustitia et Pax» para que me ayudéis y ayudéis a la Iglesia entera a dirigir de nuevo a los hombres de nuestro tiempo, con insistencia y urgencia, el llamamiento que les hice al comenzar mi ministerio romano y universal el pasado 22 de octubre: «¡No tengáis miedo! ¡Abrid!, más todavía, ¡abrid de par en par las puertas a Cristo! ¡Abrid a su potestad salvadora los confines de los estados, los sistemas económicos y políticos, los extensos campos de la cultura, la civilización y el desarrollo! ¡No tengáis miedo! Cristo conoce lo que hay dentro del hombre. ¡Sólo Él lo conoce!». Vivimos en unos tiempos en que todo debería impulsar y empujar a la «apertura»: el sentir vivamente la solidaridad universal entre los hombres y los pueblos, la necesidad de salvaguardar el ambiente y el patrimonio común de la humanidad, la urgencia de reducir el volumen y la amenaza mortal de los armamentos, el deber de arrancar de la miseria a millones de hombres que, con los medios para llevar una vida decorosa, encontrarían la posibilidad de aportar energías nuevas al esfuerzo común.»

El Concilio Vaticano II había formulado claramente el deseo de que fuera creado «un organismo universal de la Iglesia que tenga como función estimular a la comunidad católica para promover el desarrollo de los países pobres y la justicia social internacional» (GS 90). Y para responder adecuadamente a este deseo, Pablo VI instituyó, el 6.1.1967, la Pontificia Comisión «Iustitia et Pax». «Justicia y Paz es su nombre y su programa», escribía Pablo VI dos meses más tarde en *Populorum Progressio*. Fue un Consejo Pontificio y el Papa Francisco la ha incluido recientemente en el «Dicasterio para el Servicio del Desarrollo Humano Integral». Barcelona, adelantándose a todos, creó hace ya 50 años, la Comisión diocesana «Justicia i Pau» que ha trabajado mucho y de forma eficaz a lo largo de este tiempo y que en estos días lo están celebrando.

A nivel universal o estatal o diocesano, promueve la justicia, la paz y el respeto de los derechos humanos en el mundo, según el Evangelio y la Doctrina social de la Iglesia. Profundiza esta Doctrina, la difunde ampliamente y vela por que se aplique. Recoge informaciones y resultados de encuestas sobre la justicia y la paz, el desarrollo de los pueblos y el respeto de los derechos humanos, los evalúa y comunica las conclusiones obtenidas. Fomenta las relaciones con las asociaciones católicas y con otras instituciones, que trabajen por alcanzar estos fines. Cooperar con afán para que crezca entre los pueblos una sensibilidad respecto al deber de promover la paz, especialmente con ocasión de la Jornada Mundial de la Paz de cada 1 de enero. Y ayuda a los cristianos cuando deban tratarse públicamente temas particularmente urgentes y delicados, tales como la deuda internacional, la pena de muerte, el racismo, el comercio de armas, la distribución de la tierra, el trabajo humano y el medio ambiente en la perspectiva de la Iglesia católica, o bien los aspectos y las exigencias éticas de la economía y de las actividades financieras. Por esto continúa siendo muy necesaria su labor, y debe ser escuchada su voz. Debemos contar con ellos en la Iglesia para continuar promoviendo el compromiso social que dimana de la fe cristiana.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Inici de la campanya de Mans Unides per recollir fons per a un projecte a Uganda

La Jornada de Mans Unides, que se celebrà l'11 de febrer, presentà la campanya «Comparteix el que importa», amb la qual l'organització finalitza el Trienni de Lluita contra la Fam (2016-2018) en què Mans Unides està treballant per donar resposta a les causes i problemes que provoquen la fam al món. El Gmà. Felipe Garcia, Secretari de l'entitat PROIDE (Promoció i Desenvolupament) de La Salle, visità la diòcesi d'Urgell, del 9 a l'11 de febrer, per explicar i difondre la realitat a l'Àfrica i la seva experiència com a missioner, i va poder-se entrevistar amb Mons. Joan-Enric Vives.

El projecte de Mans Unides d'Urgell és enguany a Uganda, per construir aules per a una escola d'ensenyament de primària a la localitat de Butema, «St. Bruno Butema Primary School», per un import de 71.564 euros. Aquesta escola està en una zona rural i densament poblada. Es va iniciar el

1928 i funciona gràcies al suport directe de la parròquia (a càrrec de Mn. Sebisatan Benyumiza), dels pares i també amb el suport del govern ugandès. Cada any aug-

menta el nombre d'infants i aquest darrer curs hi han estudiat 406 nens i nenes. Les famílies beneficiàries són de camperols amb una economia de subsistència.

Amb la campanya «Comparteix el que importa», es demana a l'opinió pública que «comparteixi», també en xarxes socials, la realitat en què viuen centenars de milers de milions de persones en un món en què, l'últim any, s'ha incrementat de 777 milions a 815 milions en un sol any el nombre de persones que passen fam i demana a la societat que se sumi a la lluita contra la fam, la pobresa i contra les estructures injustes que perpetuen aquesta situació (#ComparteloQueImporta).

► **Els joves TXXt fan voluntariat en entitats socials de Barcelona.** 40 nois i noies de grups de TXXt i AMJ del Bisbat d'Urgell van participar el cap de setmana del 3 i 4 de fe-

brer en l'activitat organitzada per la Delegació de Joventut, «Multi-TXXt» a Barcelona, per conèixer i participar fent voluntariat en diferents entitats de Barcelona, acom-

panyats dels monitors dels diversos grups i el Delegat de Joventut, Lluís Plana.

L'activitat va consistir en passar un cap de setmana a Barcelona, amb un caràcter clarament social, ja sigui perquè els més grans van fer voluntariat a diferents entitats, ja sigui perquè els més petits van visitar entitats i van conèixer testimonis d'exclusió social de primera mà.

Els nois i noies, en diferents grups, van conèixer el Cottolengo, la residència de gent gran Betània, la llar per a dones en exclusió social Llar de Pau, el menjador de la Caritat, la fundació Arrels, Dit i Fet i la residència infantil La Immaculada. La Delegació prepara ara les activitats de Quaresma i les de Pasqua.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Avui volem recordar tots els que pateixen persecució i estar a prop d'ells amb el nostre afecte i la nostra pregària» (26 de desembre).

@Pontifex: «La modèstia és una virtut essencial per a qui vol ser conforme a Jesús, mans i humil de cor» (29 de desembre).

@Pontifex: «Déu passa pels camins polsegosos de la nostra vida i, recollint-hi la nostra nostàlgia d'amor i de felicitat, ens crida a la joia» (5 de gener).

@Pontifex: «Alegria, pregària i gratitud són tres actituds que ens fan viure de manera autèntica» (8 de gener).

Celebració de la Jornada del Malalt a la diòcesi

Un any més, la celebració de la Jornada del Malalt, amb motiu de la festa de la Mare de Déu de Lourdes, se celebrà el dia 11 de febrer a moltes parròquies de la diòcesi. Com cada any, una representació de la Junta de l'Hospitalitat diocesana de la Mare de Déu de Lourdes es féu present a les celebracions, a Lourdes, en els 160 anys de les aparicions de la Mare de Déu a Santa Bernadeta. A la parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell, el divendres dia 9, a la residència de la Fundació Sant Hospital, es va fer la celebració anticipada, preparada per la Gna. Visitació Lorenzo, Delegada diocesana de la

Pastoral de la Salut. Fou presidida per Mn. Manuel Pal, Capellà de l'hospital, i concelebrada per Mn. Ignasi Navarri, Rector de la parròquia, s'administrà el sagrament de la unció dels malalts a una cinquantena llarga de malalts.

El diumenge, a l'església de Santa Magdalena, la celebració fou presidida per Mn. Ignasi Navarri, Rector de la parròquia i Consiliari de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i concelebrada per Mn. Xavier Parés, organitzada conjuntament pels membres de l'Hospitalitat parroquial de la Mare de Déu de Lourdes i pels membres de l'equip parroquial de Pastoral de la Salut. Durant la celebració, Mn. Navarri i Mn. Parés van administrar el Sagrament de la Unció dels Malalts i, en acabar, es va fer una petita processó per dins de l'Església, cantant l'Ave de Lourdes i venerant la medalla de Mare de Déu de Lourdes.

Curs per a Directors Espirituals dels Seminaris

Dels dies 29 de gener al 3 de febrer va tenir lloc, al Col·legi Espanyol Sant Josep de Roma, el IV Curs per a Directors Espirituals dels Seminaris d'Espanya i Delegats del Clergat. Va ser organitzat per la Comissió Episcopal de Seminaris i per la Comissió del Clergat de la Conferència Episcopal Espanyola. Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i President de la Comissió Episcopal de Seminaris es va fer present, i també Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar de Terrassa i vocal de la mateixa Comissió, així com pels directors de les dues comissions, Rv. Sergio Requena i Juan Carlos Mateos.

«Acompanyar i discernir per a il·luminar la vida», va ser el títol sota el qual van participar el professor Stefano Guarinelli, psicòleg i terapeuta del Seminari de Milà, que va tractar entorn del «pa-

thos» i la gramàtica del que és emocional; Mons. Aurelio García Macías, de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, que parlà sobre l'Eucaristia i la Litúrgia de les Hores en la vida dels seminaristes i dels sacerdots; i el P. Luis López-Yarrito s.j., que tractà l'acompanyament i la maduració en grup.

Mons. Jorge Carlos Patrón Wong, Arquebisbe-Secretari de la Congregació per al Clergat, va tractar sobre «La direcció espiritual com a acompanyament integral en la formació inicial i permanent dels sacerdots»; i el P. Argimiro Martín, Operari diocesà, va oferir un recés de tota una tarda sobre «Acompanyar i discernir des de la Paraula de Déu».

Dilluns dia 29 van participar en els actes de clausura dels 125 anys del Col·legi Espanyol Sant Josep de Roma, i a l'Eucaristia

que va presidir el Cardenal Santos Abril, amb motiu de la festa del beat tortosí Manuel Domingo i Sol. Dimecres dia 31 van poder celebrar l'Eucaristia a la Cripta de la Basílica de Sant Pere del Vaticà, participar a l'audiència pública del Sant Pare Francesc i tenir unencontre a la Congregació per al Clergat amb el Cardenal Prefecte Beniamino Stella i el Secretari Mons. Patrón. Al migdia, van ser acollits al Convictori Sacerdotal i Església de Santa Maria de Montserrat de Roma, i van visitar la biblioteca i les instal·lacions.

QUARESMA

Dejuni i abstinència, carn o peix... Quaresma també és generositat!

De vegades, reduïm el significat de la Quaresma als conceptes de dejuni i abstinència, i a quan hem de menjar peix i no carn. Però la realitat és que res més lluny del significat d'aquest temps litúrgic i espiritual de la Quaresma. Un temps que ens demana conversió; és a dir reconduir cap al bé la nostra vida de pecat, i per tant de retrobar l'Amor a Déu i als germans.

Per dur-la a terme, l'Església ens convida al dejuni quaresmal. Per conèixer millor el què realment vol significar aquest dejuni, us recomano la lectura del capítol 58 del Llibre d'Isaïes, gairebé tot ell dedicat al dejuni i que en aquests dies de la Quaresma escoltarem en la litúrgia de la Paraula. El profeta fa una reflexió que convida a veure i viure el dejuni com una trobada amb els altres, i especialment els necessitats. Aquest és el sentit que Déu vol del dejuni, i ens ho diu Isaïes: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba vesteix-lo, no els defugis, que són germans teus.»

Lligat al dejuni hi ha l'almoïna penitencial, aquest signe que ens convida a un compromís envers els més necessitats, un compromís que ens ha de fer generosos amb els pobres, marginats, refugiats... i amb tots els que necessiten de la nostra ajuda.

Per a Càritas, aquestes almoïnes fetes amb un sentit de conversió i solidaritat, ens són molt importants: ens permeten tirar endavant tot un seguit de projectes que volen ser resposta al que ens diu Isaïes que és el dejuni agradable a Déu, i una ajuda que es fa des de la fe creient.

S'obre el temps per convertir-nos des de la pregària, el dejuni i les bones obres: sapiguem mostrar la nostra conversió des de la generositat. Generositat com un vestit que ens hauríem de posar cada dia, de manera festiva i joiosa... això també és la Quaresma. Una generositat que no busca fer cridòria i rebre lloances, com ens diu l'Evangeli de Mateu el Dimecres de Cendra «Tu, quan facis almoïna, mira que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta, perquè el teu gest quedi amagat, i el teu Pare, que veu el que és amagat, t'ho recompensarà». La Quaresma ens ha de portar a redescobrir el dejuni i convertir-lo en voluntat de ser ajuda i salvació per als més necessitats, a través de Càritas.

Mn. Jaume Mayoral

Delegat episcopal de Càritas

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. *Sant Feliu de Llobregat*: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fundadora escolàpies (SchP). Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfirí (†421), bisbe de Gaza.

27. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca);

sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

MARÇ

1. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI),

bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, màrtir; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, religiosa franciscana.

3. ■ Dissabte [Mi 7,7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Medir, pagès màrtir barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats màrtirs

a Calahorra; santa Màrcia, verge i màrtir.

4. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o bé, més breu: Ex 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1C 1,22-25 / Jo 2,13-25]. Es poden llegir les lectures del cicle A: Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: Jo 4,5-15.19b-26.40-42)]. St. Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capító, bisbes i mrs.

Diumenge II de Quaresma (B)

COMENTARI

L'experiència del Tabor és per arribar al Gòlgota

Transfiguració (2015) de Rupnik. Santuari Nacional de Sant Joan Pau II, capella de la relíquia, Washington (EUA)

El text bíblic original no hi ha títols de secció sinó que l'inici del relat dona la clau de lectura. *Déu per posar a prova Abraham*. Què vol Déu? *Posar a prova* el qui crida a ser model de fe. De cap manera vol Déu que *Abraham sacrifici el seu fill*.

Per què, doncs, li dona l'encàrrec? Perquè no pot ser bon model de fe total en Déu si les circumstàncies li ho posen tot fàcil.

La prova de Gn 22 culmina l'itinerari espiritual d'Abraham. Se'n fia de totalment Déu renunciant al passat (*Surt de casa teva, de la teva terra. Gn 12,1*) i també al futur (*sacrifica el teu fill únic*).

Com a cloenda a la 2a secció de la 1a part de Rm, Pau esclata amb un cant de confiança estructurat sobre dues preguntes retòriques: *Si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra?* (v. 31s); *Qui ens separarà de l'amor de Crist?* (v. 35s).

La posició de Déu a favor nostre l'hem vista ja: *Déu no va plànyer el seu propi Fill sinó que el va entregar per nosaltres* (8,28). La mort de Crist per nosaltres és la prova suprema de l'amor oblatiu del Pare.

Per això és impensable que Crist dicti sentència de condemna contra aquells pels qui *va morir i va ressuscitar*; i ara *està intercedint per nosaltres*.

A la Transfiguració *Jesús prengué Pere, Jaume i Joan*, els tres més destacats opositors al Camí de Creu anunciat, *els dugué dalt una muntanya alta* (prop de Déu) i *es transfigurà davant d'ells*.

La condició divina de Jesús, amagada pel Misteri de l'Encarnació, es fa perceptible per uns instants; el seu aspecte és descrit amb llenguatge apocalíptic (*cara resplendent com el sol...*).

L'anticipació de l'estat gloriós del Ressuscitat no és cap glòria que defuig la Creu. Per això fracassa la proposta de Pere *«Que n'estem de bé aquí dalt! Hi farà tres cabanes...»*.

L'eix central del relat és a la *veu del núvol* quan el Pare declara: *Aquest és el meu Fill, el meu Estimat*, tot convidant els seus deixebles de sempre: *«Escolteu-lo!»* és a dir, feu-li cas.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Gènesi

(Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «Pren, si et plau, Isahac, el teu fill únic, que tant estimes, vés-te'n al país de Morià, i allà, dalt de la muntanya que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.» Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham.» Ell li respongué: «Aquí em teniu.» L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic.» Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: «Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat.»»

▶ Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

Crec amb tot el cor, tot i que deia: / «Que en sóc, de dissortat», / al Senyor li voldria la mort dels qui l'estimen. R.

Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencàreu les cadenes. / Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom. R.

Compliré les meves promences, / ho faré davant del poble, / als atris de la casa del Senyor, / al teu bell mig, Jerusalem. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell, que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.» Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

▶ Lectura del libro del Génesis

(Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán. Le dijo: «¡Abrahán!». Él respondió: «Aquí estoy». Dios dijo: «Toma a tu hijo único, al que amas, a Isaac, y vete a la tierra de Moriá y ofrécemelo allí en holocausto en uno de los montes que yo te indicaré». Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló leña. Entonces Abrahán alargó la mano y tomó el cuchillo para degollar a su hijo. Pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!». Él contestó: «Aquí estoy». El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra el muchacho ni le hagas nada. Ahora he comprobado que temas a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, a tu único hijo». Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en holocausto en lugar de su hijo. El ángel del Señor llamó a Abrahán por segunda vez desde el cielo y le dijo: «Juro por mí mismo, oráculo del Señor, por haber hecho esto, por no haberte reservado tu hijo, tu hijo único, te colmaré de bendiciones y multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de sus enemigos. Todas las naciones de la tierra se bendecirán con tu descendencia, porque has escuchado mi voz.»

▶ Salmo responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

Tenia fe, aun cuando dije: / «¡Qué desgraciado soy!». / Mucho le cuesta al Señor la muerte de sus fieles. R.

Señor, yo soy tu siervo, / siervo tuyo, hijo de tu esclava: / rompiste mis cadenas. / Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando el nombre del Señor. R.

Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo, / en el atrio de la casa del Señor, / en medio de ti, Jerusalén. R.

▶ Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rom 8,31b-34)

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? Él que no se reservó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él? ¿Quién acusará a los elegidos de Dios? Dios es el que justifica. ¿Quién condenará? ¿Acaso Cristo Jesús, que murió, más todavía, resucitó y está a la derecha de Dios y que además intercede por nosotros?

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a Juan, subió aparte con ellos solos a un monte alto, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía qué decir, pues estaban asustados. Se formó una nube que los cubrió y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo, el amado; escuchadlo». De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos. Cuando bajaban del monte, les ordenó que no contasen a nadie lo que habían visto hasta que el Hijo del hombre resucitara de entre los muertos. Esto se les quedó grabado y discutían qué quería decir aquello de resucitar de entre los muertos.